

Ernst Krenek'in "Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" Eserine Yönelik Bir Analiz

An analysis of Ernst Krenek's "Twelve Short Pieces for Piano Op.83 No.3 Walking on a Stormy Day"

Mehmet Güneş AÇIKGÖZ ^{1,*}

¹Doç. Dr., İnönü Üniversitesi, Güzel Sanatlar ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bilimleri ve Teknolojisi Bilim Dalı, Malatya, TÜRKİYE, gunes.acikgoz@inonu.edu.tr, [0000-0002-4174-3818](https://orcid.org/0000-0002-4174-3818)

Makale Türü/Article Type

Araştırma Makalesi

Research Article

Article History

Received: 17.09.2024

Revised: 25.09.2024

Accepted: 01.10.2024

Makale Geçmişi

Geliş: 17.09.2024

Revize: 25.09.2024

Kabul: 01.10.2024

Anahtar Kelimeler

Modern Dönem,
Ernst Krenek,
On İki Ton Sistemi
Analiz.

Keywords

Modern Era,
Ernst Krenek,
Twelve-Tone System
Analysis.

[10.16950/iujad.1551091](https://doi.org/10.16950/iujad.1551091)

Özet: Müzikte modern dönemde on iki ton sistemini keşfeden Schönberg ve öğrencisi Webern, bu sistemi günümüze ulaştırmayı başarmıştır. Berlioz, Strauss ve Wagner gibi besteciler ise dönemlerinin ötesine geçmeye çalışmışlardır. Bu durum, modern dönemin geç romantik bestecilerle mi yoksa ilk modern bestecilerle mi başladığı sorusunu gündeme getirmektedir. Benzer şekilde, günümüz müziğinin modern mi yoksa postmodern mi olduğu da hâlâ tartışılmaktadır. Müzikal dönemlerin ayrımı, bestecilerin benimsedikleri akımlar, kullandıkları teknikler ve etkilendikleri bestecilere göre belirlenmektedir. Bu bağlamda Ernst Krenek, geç romantik ve modern dönemin on iki ton sistemi bestecileri arasında kendi tarzını bulmuş bir isim olarak çalışmanın odak noktasıdır. Krenek'in 1938'de bestelediği on iki ton sistemine dayalı on iki eserinden random yöntemiyle "Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" adlı piyano eseri seçilmiş ve analiz edilmiştir. İçerik analizi yöntemi ile eser içerisinde kullanılan dizi keşfedilmiş, "prime" dizisi üzerinden matris tablosu oluşturulmuş ve eser içerisindeki seslerin düzeni tespit edilmiştir. Uygulanan analiz sonucunda bestecinin kullandığı on iki sesi kendi içinde kesişen seslerle birlikte beşerli gruplar halinde kullandığı, kontrpuan ve kanon tekniğinden yararlandığı ve eserin üç bölümlü sonat allegrosu formunda bestelendiği tespit edilmiştir. Krenek, bu eseriyle 20. yüzyılın müzikal dönüşümünü net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Abstract: Schoenberg and his pupil Webern, who discovered the twelve-tone system in modern music, succeeded in bringing it into the present. Composers such as Berlioz, Strauss and Wagner attempted to transcend their time. This raises the question of whether the modern era began with the late Romantic composers or with the first modern composers. Similarly, it is still debated whether today's music is modern or postmodern. The distinction between musical periods is determined by the movements that composers adopt, the techniques they use and the composers by whom they are influenced. In this context, Ernst Krenek is the focus of this study as a composer who found his own style among the twelve-tone composers of the late Romantic and modern periods. Among the twelve twelve-tone works composed by Krenek in 1938, the piano piece "Op.83 No.3 Walking on a Stormy Day" was selected and analysed using the sampling method. The content analysis method was used to identify the scale used in the piece, to create a matrix table based on this "prime" scale, and to determine the arrangement of the sounds in the piece. As a result of the analysis, it was determined that the composer used twelve tones in groups of five with overlapping tones, used counterpoint and canon technique, and composed the work in the form of a three-part sonata allegro. With this work, Krenek clearly reveals the musical transformation of the 20th century.

*Sorumlu Yazar/Corresponding Author

ISSN: 1309-9876 / e-ISSN: 1309-9884-7456 / © IUJAD 2024

1. GİRİŞ

20. yüzyıl müziği müzikte romantizmle birlikte oluşan geç romantizm ve bu dönemi takip eden birçok besteleme yöntemleri ile geniş bir alanı kapsamaktadır.

Bestecilerin bir önceki dönemi tamamen reddederek yeniyi arama çabasıyla müzikte yeni dönemler oluşmuştur. Bu durum müzikte Barok Dönem ve Klasik Dönem'in geçişinde çarpıcı bir şekilde fark edilmektedir. Ancak Klasik Dönem ve Romantik Dönem arasında bu değişiklik açıkça yapılmamıştır. Öyle ki romantik dönem bestecileri klasik dönem formuna ve tonaliteye bağlı kalmıştır. Her ne kadar kromatizm ile genişleyen bir ton algısı yer alsada sonat, senfoni konçerto vb. türlerde kurallara bağlı kalarak eserler yazmaya devam edilmiştir (Spieth, vd. 2022). Romantik dönem bu nedenle keskin bir geçişe sahip değildir öyle ki Beethoven bu köprünün en önemli bestecilerindedir.

Romantik dönemin bu geçiş süreci içerisinde, romantik dönemin kendi içerisinde de "Klasik dönemin kurallarını benimseyen ve devam ettiren romantik besteciler" ve "Romantik dönem kurallarını oluşturan ve geliştirmeye çalışan romantik besteciler" olarak iki başlıkta toplanması gerekmektedir. Müziklerinin açıkça romantik dönemin etkisinde olduğu fark edilen "Schubert", "Schumann", "Mendelssohn" gibi besteciler klasik dönem izlerini devam ettirmiştir. Ancak "Berlioz", "Strauss" ve "Wagner" gibi besteciler ise kendi zamanlarına dahi meydan okuyan romantik bestecilerdir (Spieth, vd. 2022).

20. yüzyıl ve 21. yüzyıl müziği ise klasik ve romantik dönem müziğinde olduğu gibi bir değişimle gerçekleşmemiştir. Her ne kadar günümüzde romantizmin etkileri bestecileri etkilese de Schönberg ile kromatizmin sonunda ortaya çıkan atonalite ve on iki ton müziği bu iki dönem arasında büyük değişikliklere neden olmuştur.

Serializm ile birlikte tonalite tamamen reddedilmiş ve bu durum bu müziği benimseyen bestecilerin romantizm etkilerini tamamen ortadan kaldırmıştır.

1.1 Ernst Krenek

Ernst Heinrick Krenek 1900 yılında Viyana'da doğmuştur. Bir Çek askeri olan babasının yönlendirmeleri ile müziğe başlamış eğitimi sürecinde Franz Schreker ile çalışmıştır. Eğitimi sonunda birçok Alman operasında şeflik yapmıştır. I. Dünya Savaşı sırasında orduya alınmış ancak Viyana'da görevlendirilmiştir. Bu sayede müzik çalışmalarına devam etmiştir. Aynı zamanda Gustav Mahler'in kızı Anna Mahler ile kısa süren bir evliliği olmuştur (Duffie, 2012).

Kısa süren evliliğin öncesinde Mahler'in eşi Alma Mahler ile tanışması Krenek için hayatında bir dönüm noktası olmuştur. Gustav Mahler'in ölümüyle yarım kalan onuncu senfonisini tamamlamasını isteyen Alma Mahler'in isteğini geri çevirmemiş, birinci ve üçüncü bölümlerin düzenlenmesine yardımcı olmuştur. Ancak bu durumun büyük bir sorumluluk getirebilmesi düşüncesi ile eserin geri kalanına yardım etmemiştir. Bugün Mahler'in onuncu senfonisinde Krenek'in izleri bulunmaktadır. Bu Mahler'in onuncu senfonisinin ne kadar Mahler? Tartışmalarına yol açsa da dönemin usta bestecisinin son eserinde Ernst Krenek büyük emek vermiştir (Bouwman, 2001). Krenek aynı zamanda Eduard Erdmann'ın isteği üzerine Schubert'in "Reliquie Sonatı" nı da tamamlamıştır (Glasow, 1990).

Krenek'in müziği içerisinde birçok akım ve besteleme tekniği başka bir ifade ile birçok "-izm" yer almıştır. Öyle ki ilk dönem eserlerinde Schreker etkisi ile geç romantizm etkileri görüldüğü gibi Busoni, Erdmann ve Scherchen'in etkisiyle atonaliteye kadar yönelmiştir (Krenek, 1964)

Arnold Schönberg için Kraus'un görüşlerini benimsemesiyle on iki ton tekniğini keşfeden Krenek savaşın gidişatı ile Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'nun çöküşünün hızlanması ve dönemin

savaş, ekonomik, kültürel ve insani krizleri ile kişisel olarak bir arayışa girmiştir. Bestelerinde neoklasisizm, neo-romantizm, on iki ton ve caz armonikleri yer almaktadır (Treggear, 2014).

Krenek 1920'li yıllarda üç farklı stil benimsemiştir. 1916-1921 yılları arasında ünlü opera bestecisi ve öğretmeni olan Franz Schreker stilinde kontrpuan yolu ile tonaliteyi daha da genişletmeye çalışmıştır. 1921 yılından sonra Berlin'de karşılaştığı ekspresyonist fikirler ve Schönberg etkisi ile on iki ton tekniğini benimsemiş ve çeşitli eserler üretmiştir. 1924 yılındaki Paris ziyareti ile birlikte 1925-1929 yılları arası eserleri ise müziğinde istikrar dönemi olarak adlandırılmıştır (Ramos,2018)

İlk sonatında Schreker etkisi gösteren Krenek Post-empresyonist olarak tanımlanan akım içerisinde eserini bestelemiştir. Tonal kadanslar içeren eser içerisinde sürekli değişen tonalite ile bas yürüyüşlerine odaklanan bir kontrpuan tekniği yer almaktadır. İkinci dönem olarak adlandırılan 1921-1924 yılı içerisinde ise ekspresyonizmden etkilenmiş, Schreker etkisini tonalite üzerinden kaybetmiş ve on iki ton müziğine geçiş yapmıştır. On iki ton müziğini genç bir besteci olarak radikal doğası nedeniyle kullandığını açıklayan Krenek tonal müzikte kullandığı kontrpuan tekniğinin atonalite de olabileceğini eserlerinde göstermeye çalışmıştır. "Im Spiegel" bu döneminin en önemli eserlerindedir. 1925-1929 yıllar arasında ise gerçekleştirdiği seyahatler ile Stravinsky Honegger, Poulenc ve Milhaud gibi bestecilerin müziğini duymuş ve atonaliteyi bırakmıştır. Açıklamalarında herhangi bir ideolojiyi takip etmektense bunun yerine fikirlerini ifade edebilmek için en uygun materyali seçmeyi benimsediğini belirtmiştir. Paris seyahati ile caz müzikten etkilendiğini belirten Krenek'in istikrar dönemi olarak adlandırılan bu yıllar arasında ikinci sonatı bu değişimleri açıkça göstermektedir (Ramos, 2018).

Senfoni, sonat, konçerto, yaylı çalgılar dördlüsü vb. müzik türleri üzerinde ustaca çalışmaları olmasına rağmen Krenek, sahne müzikleri ve özellikle de operaları ile tanınmıştır. I. Dünya Savaşı'nın sonrasında oluşan sosyolojik etkiler kuşkusuz opera temalarına da etki etmiş ki bu dönemde "Orpeus und Eurydike" -1923- , "Der Diktator" -1926-, "Johnny Spielt Auf" -1927- "Karl V" -1933- gibi eserleri Avrupa'da tanınmasını sağlamıştır (Tykhyy,1999).

"Der Diktator" operası trajik opera olarak tanımlanmıştır. Hümanizm karşıtı otoritelere karşı bir rejim eleştirisidir. Aynı zamanda liderlerin yalanlarını, bencilliğini ve demagogilerini anlatmaktadır (Tykhyy,1999). "Johnny Spielt Auf" operasında ise neo-romantizm etkileri ile tek perdelik operasında caz etkilerini yansıtmıştır (Rickards,1993). Avusturya, Almanya ve Amerika arasındaki ilişkileri yansıtan siyasi bir eser olması ile Afrika kökenli Amerikalı Johnny karakterinin maceraları etrafında şekillenmiştir (Drexel, 2017). Bu opera Avrupa çapında tanınmasına neden olmuştur. Krenek'e göre özgürlük sorununu işleyen aynı zamanda etik ve estetik arasındaki çatışmaları konu alan opera konusunun oldukça dışında eleştiriye maruz kalmıştır (Nielsen,2013) Öyle ki 1933 yılında Adolf Hitler'in şansölye olarak atanması ardından Nasyonal Sosyalist Almanya rejimi, operasında başrolde siyah bir keman virtüözü olan Johnny karakterine fazlasıyla tepki göstermiştir (Stewart, 1991).

Yazdığı operalarındaki eleştirel tavrı ile rejimin dikkatini çekmiştir. Dönemin siyasi emelleri altında Yahudi olmamasına rağmen Krenek Yahudilik ile sindirilmiş, sözde yozlaşan müzik sergileri reklamı yapan Entatete Musik, "Johnny Spielt Auf" operasının afişini karalama kampanyası ile ifşa etmiş ve "Karl V" operasının prömiyeri iptal edilmiştir. Sonunda dönemin rejimi tarafından -Üçüncü Reich- eserlerine yasak getirilmiştir. Bunu üzerine 1938'de Amerika Birleşik Devletleri'ne taşınan Krenek çeşitli üniversitelerde müzik dersleri vermiş geri kalan hayatında eserlerini Amerika'da bestelemiştir. Ülkesine olan özlemini sürekli dile getiren besteci 1991 yılında hayatını kaybetmiştir (Treggear,2013).

2. YÖNTEM

Çalışmada Ernst Krenek'in 1938 yılında piyano için yazdığı "Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" adlı eseri içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Sosyal bilimlerde bir inceleme sonucunda edilen verilerin üzerinden çıkarımlar yapılmasıyla kullanılan biçimci araştırma tekniği, içerik analizi olarak adlandırılmaktadır. (Olgun, 2008). Betimsel bir veri sunan içerik analizi ile birlikte, on iki ton eserlerin analizinde verilerin elde edilebilmesi için ilgili eserin dizi yapısı tespit edilmiştir. Bu veri ışığında eserde kullanılacak diğer dizileri keşfetmek amacıyla bir matris oluşturulmuş ve kullanılan diziler matris içinden belirlenmiş ve eser üzerinde tespit edilmiştir. Aynı zamanda eser form yönünden incelenmiş ve ölçü numaralarına göre bölmelere ayrılmıştır.

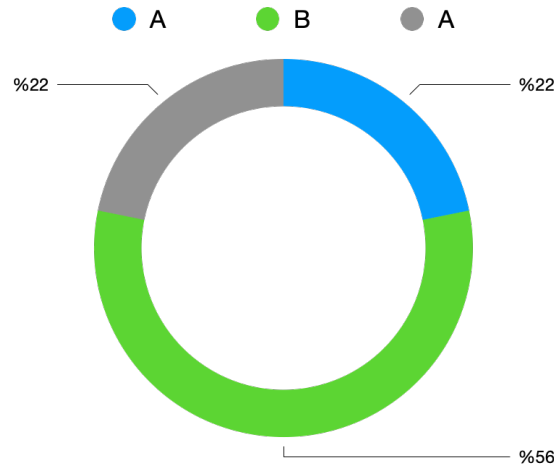
3. BULGULAR

3.1. Analiz

Ernst Krenek'in "Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" eseri 1938 yılında Krenek tarafından yazılmıştır. On iki ton tekniği ile yazılan 12 farklı eser içerisinde random tekniği ile 3 numaralı "Walking on a Stormy Day" adlı eser analiz edilmek üzere seçilmiştir.

Tablo 1. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Form Özellikleri

	A	B	A ¹	
	Köprü			Coda
"1-8"	"9-12"	"13-43"	"44-51"	"52-55"

Grafik 1. Form Bölmeleri Yüzde Grafiği

Tablo 1'de ve Grafik 1'de de belirtildiği gibi eser 3 bölmeden oluşmaktadır. 55 ölçüden oluşan eser 12 ölçü "A", 31 ölçü "B" ve tekrar 12 ölçü "A¹" bölmeleriyle oluşturulmuştur. Bu durum üç bölmeli sonat allegrosu formu ile örtüşmektedir. Ancak 55 ölçüden oluşan eserin cümle yapıları klasik dönemle bağdaşmamaktadır. Eserin A bölümünün 9 ve 12. ölçüleri arasında B

bölmesi için bir köprü oluşturulmuştur. Bu köprü motif olarak A¹ bölümünde yer alan “coda” ile aynı işlenmiştir. Eser genelinde A ve A¹ ritmik olarak incelendiğinde de motiflerin aynı şekilde işlendiği tespit edilmiştir. A bölümü üzerinde kurulan kanon tekniği aynı zamanda on iki ton tekniği ile büyük bir bağlantı kurmaktadır. B bölümünde ise Krenek’in, Schreker’den gelen bir kontrpuan alışkanlığı ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla 12 ton dizisiyle oluşturduğu bu kontrpuan sağ ve sol el ile mükemmel bir dengeyle kurulmuştur. Grafik 1 verilerine göre eserde oluşturulmuş form öğelerinin dağılımıyla A ve A¹ bölümü %22, B bölümü %56’lık bir oranla eseri oluşturmaktadır.

Walking on a Stormy Day for Piano

Ernst Krenek

Allegro risoluto ♩ = 120

Şekil 1. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Eserinde İlk On İki Sesin Kullanımı

Şekil 1’de görüldüğü üzere eserin ilk altı ölçüsünde kullanılan on iki ses sağ ve sol el arasında kanon tekniği ile yazılmıştır. İlk üç ölçüde belirlenen dizinin ilk 5 sesi kullanılmıştır. İkinci üç ölçü “3-6” arasında ise dizinin ikinci beş sesi kullanılmıştır. Genel olarak “A” sesi cümlelerin durak noktasını oluşturmuş ve her kullanımda cümleler “D-F” sesleri ile sonlandırılmıştır.

Prime

Şekil 2. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Eserinin “Prime” Dizi Örneği

Şekil 2’de eserin ilk on iki sesi belirtilmiştir. On iki ton analizlerinde seslerin numaralandırılmasında çeşitli yöntemler uygulanmaktadır;

- Dizide kullanılan ilk ve son ses “1-12” sayıları ile numaralandırılabilir.
- Dizide kullanılan sesler “C” sesi “0” kabul edilerek “0-11” arasında kromatik sırayla numaralandırılabilir.
- Dizide kullanılan ilk ses “0” kabul edilip ilk sese göre kromatik “0-11” arasında numaralandırılabilir.

Bu çalışmada dizi “G” sesi ile başlamıştır. Bu nedenle “G” sesi “0” kabul edilerek kromatik sıralama ile “0-11” arasında numaralandırılmıştır.

Prime: 0 9 6 11 8 1 5 4 3 2 7 10

Retrogarde: 10 7 2 3 4 5 1 8 11 6 9 0

Inversion: 0 3 6 1 4 11 10 8 9 10 5 2

Retrogarde Inversion: 2 5 10 9 8 10 11 4 1 6 3 0

Şekil 3. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Dizi Versiyonları

Tablo 2. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Matris Tablosu

	I ₀	I ₉	I ₆	I ₁₁	I ₈	I ₁	I ₅	I ₄	I ₃	I ₂	I ₇	I ₁₀	
P ₀	G	E	C#	F#	D#	G#	C	B	A#	A	D	F	R ₀
P ₃	A#	G	E	A	F#	B	D#	D	C#	C	F	G#	R ₃
P ₆	C#	A#	G	C	A	D	F#	F	E	D#	G#	B	R ₆
P ₁	G#	F	D	G	E	A	C#	C	B	A#	D#	F#	R ₁
P ₄	B	G#	F	A#	G	C	E	D#	D	C#	F#	A	R ₄
P ₁₁	F#	D#	C	F	D	G	B	A#	A	G#	C#	E	R ₁₁
P ₇	D	B	G#	C#	A#	D#	G	F#	F	E	A	C	R ₇
P ₈	D#	C	A	D	B	E	G#	G	F#	F	A#	C#	R ₈
P ₉	E	C#	A#	D#	C	F	A	G#	G	F#	B	D	R ₉
P ₁₀	F	D	B	E	C#	F#	A#	A	G#	G	C	D#	R ₁₀
P ₅	C	A	F#	B	G#	C#	F	E	D#	D	G	A#	R ₅
P ₂	A	F#	D#	G#	F	A#	D	C#	C	B	E	G	R ₂
	R _{I0}	R _{I9}	R _{I6}	R _{I11}	R _{I8}	R _{I1}	R _{I5}	R _{I4}	R _{I3}	R _{I2}	R _{I7}	R _{I10}	

Tablo 2’de Eser içerisinde kullanılan dizileri tespit edilmesi amacıyla eserin ilk on iki sesi kullanılarak ilgili matris oluşturulmuştur. Eser içerisinde yalnız “Prime 0” dizisi kullanılmıştır.

Herhangi bir dizi versiyonu yer almamıştır. Ancak dizi kendi içerisinde beş sestem oluşan üç bölme ayrılmıştır. Bu sesler kanon yapısını oluşturmaktadır.

Walking on a Stormy Day

for Piano

II. Beşli
"ab-c-b-bb-a"
Ernst Krenek

Allegro risoluto ♩ = 120

I. Beşli
"g-e-c#-f#-eb"

II. Beşli
"ab-c-b-bb-a"

Ernst Krenek

mf 0 9 6 8 11 11 8

0 9 6 8 1 5 4 3 2 1 5

0 9 6 11 8

0 9 6 8 1 5 4 3 2

6 10 7 0 6 11

7 9

13 8 1 4 3 2 8 1 5 4 1 2 7 10

mf 6 5 11 8 1 2 4 3 2

8 7 10

19 0 9 6 11 1 5 4 3 2 10 9 11

mf 10 9 6 11 8 1 5 4 3 2 10 9 11

10 9 6 11 8 1 5 4 3 2 10

Şekil 4. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Ses Dağılımı I.Sayfa

2

26

32

38

44

50

The image displays a piano score for the piece 'Walking on a Stormy Day' (Op. 83 No. 3). The score is divided into five systems, each with a measure number (26, 32, 38, 44, 50) at the beginning. The notation includes treble and bass clefs, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/4 time signature. Fingerings are indicated by red numbers 1-5 above notes and green numbers 0-11 below notes. Dynamics such as *f*, *mf*, *p*, and *ff* are marked. A green box highlights a section between measures 38 and 44, labeled 'III. Beşli "b-bb-a-d-f"'. A dotted arrow indicates a connection between measures 32 and 38. A blue circle highlights a specific fingering sequence in measure 26. A vertical orange bar is placed between measures 32 and 33. A vertical green bar is placed between measures 38 and 39. A vertical blue bar is placed between measures 44 and 45. A vertical red bar is placed between measures 50 and 51.

III. Beşli
"b-bb-a-d-f"

Şekil 5. Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day Ses Dağılımı II. Sayfa

Tablo 3. Eser içerisinde kullanılan motif ve varyasyon çeşitleri

Motif 1	Motif 1 Varyasyon Örnekleri
	

Krenek eserlerinde kontrpuan kullanımını benimsemiştir. Öyle ki on iki ton ve atonal üzerine yaptığı konuşmalarında tonal eserlerinde kullandığı kontrpuan tekniğini atonal eserlere de kullanabilmenin çekiciliğinden bahsetmiştir. Tablo 3'te eserin ilk ölçüsü ile tekrarlanan motif 1'e uygulanan varyasyonlardan örnekleri göstermektedir. Krenek motifi öncelikle on iki dizisinde yer alan beşli gruplar üzerinden çeşitlendirmiş aynı zamanda ritim öğelerini her durumda daha da genişleterek kullanmıştır. Bu kullanımın ile birlikte yeni bir diziye başlayan sağ ya da sol el ve dizi içerisindeki beşli gruplaşma kontrpuan tekniğini çok daha derinleştirmektedir.

Eserde sağ ve sol el dizilerin sıralaması yönünden birbirinden ayrılmıştır. Ancak bazı durumlarda bu diziler birbirlerini tamamlamaktadır. Kesişen notalar dizinin ilk sesleri ve son sesleri üzerinde kurgulanmıştır.

Şekil 6. Eser içerisinde kullanılan beş ses grupları.

Şekil 4'te renklerle ifade edildiği gibi dizi 5 ses olarak kendi içinde 3'e ayrılmıştır. İlk beş sesi "G-E-C#-F# Eb" sesleri, ikinci beş sesi "Ab-C-B-Bb-A" sesleri, üçüncü beş ses ise ikinci grup kesişmesi ile "B-Bb-A-D-F" seslerinden oluşmaktadır. Bu beş ses grupları eserin kanon yapısında ortaya çıkmıştır. Planlı bir şekilde tekrarlanan bu sesler eserin kontrpuan yapısını oluşturmaktadır. Aynı zamanda motifler belirlenen beş ses üzerinde oluşturulmuştur. Üçüncü beş ses grubu ise yalnızca gelişme bölmesi olarak adlandırılan "B" bölmesinin son beş ölçüsünde yoğunlaşmıştır. Bu durum bölmenin daha gergin hissedilmesini sağlamıştır. Genel olarak kontrpuan ve kanon tekniği ile kurgulanmış eser, gelişme bölmesinin son ölçülerine doğru yerini dikey kullanıma bırakmış ve sesler bu bölmede daha çok akorlaştırılmıştır.

4. SONUÇ VE TARTIŞMA

Ernst Krenek'in bestecilik kariyerinin ilk yıllarına dair yapılan çalışmalar, onun müzikal gelişim sürecine dair önemli bulgular sunmaktadır. Ramos (2018), Krenek'in 1924-1934 yıllarındaki bestecilik dönemini üç ayrı evrede incelemiştir. 1924-1929 yılları arasındaki "istikrar dönemi" olarak adlandırmış ve Krenek'in bu dönemde herhangi bir müzikal akımdan etkilenmeden gereksinim duyduğu unsurları eserlerine entegre ettiğini belirtmiştir. Krenek'in 1938 tarihli "Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" adlı eseri, bu olgunluk dönemini yansıtan önemli bir örnek olarak öne çıkmaktadır. Eser, bestecinin müzikal yaklaşımında teknik olgunluğu ve stilistik özgünlüğü bir arada barındırmaktadır.

Bu eserin on iki ton tekniği ile bestelenmesi ve on iki sesi beşli gruplar halinde kullanması, Krenek'in teknik yetkinliğini göstermektedir. Ayrıca, eserdeki motif geliştirmeleri ve kontrpuan ile kanon tekniklerinin on iki ton dizisi içinde uygulanması, bestecinin bireysel stiline güçlü bir yansımasıdır. Krenek, bu eserinde yalnızca tek bir dizi üzerinden geliştirdiği yapıyı sergilerken, retrogarde, inversion veya retrogarde inversion dizileri kullanmaksızın eserin anlatsal yapısını güçlendirmiştir. Bu durum, bestecinin seriyel teknikten farklı bir yöntemle, eserin iç dinamiklerini nasıl ilgi çekici kıldığını göstermektedir. On iki ton sistemini kullanan diğer bestecilerle karşılaştırıldığında, Krenek'in kontrpuan yapısıyla, bu teknik çerçevede kendi yolunu bulduğu söylenebilir. Yapılan analizler, Krenek'in eserin yapı taşlarını sesler arası ilişkilerden ziyade motif ve varyasyonlar üzerine kurduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Krenek'in bestecilik kariyerinin dönemselleştirilmesi üzerine yapılan çalışmalar da bu müzikal gelişimi destekler niteliktedir. Ramos (2018), Krenek'in müziğini üç dönem halinde incelerken, Houser (1977), bestecinin on iki ton tekniğini kullanımını 1930, 1940 ve 1950'li yıllar olarak üç ayrı evrede değerlendirmiştir. Houser'e göre, 1930'lu yıllarda Krenek on iki ton tekniğini kapsamlı bir şekilde kullanmış, 1940'larda ise bu teknik daha basit ve kademeli bir şekilde çözülmüştür. 1950'li yıllar ise, Krenek'in tüm teknik ve usûlleri bir arada kullandığı bir dönem olarak tanımlanmıştır. "Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" eseri, her iki bakış açısı içinde de önemli bir konuma sahiptir; hem Krenek'in on iki ton tekniği içindeki ustalığını sergilemekte, hem de onun bu teknikle olan ilişkisini yeniden değerlendirmeyi mümkün kılmaktadır.

Krenek'in kariyerinin ilk döneminde operalarıyla tanınmasına karşın, piyano eserleri, bestecilik üslubunu ve teknik gelişimini en iyi yansıtan yapıtlar arasında yer almaktadır. Piyano eserleri, bestecinin farklı dönemlerdeki müzikal yaklaşımını ayırtmak ve bu gelişimi kronolojik olarak izlemek açısından önemli bir veri sunmaktadır. Krenek'in diğer eserleri üzerine yapılan incelemeler, onun bestecilik kariyerinin üç ana döneme ayrıldığını ve her bir dönemin birbirini izleyerek geliştiğini ortaya koymuştur. Her dönem, bir önceki dönemin karakteristik üslubunu korurken, yenilikçi bir biçimde ilerlemeye devam etmiştir.

Sonuç olarak, Krenek'in besteciliği üzerine yapılacak daha derinlemesine analizler hem müzikoloji literatürüne hem de Krenek'in bestecilik mirasına katkı sağlayacaktır. Özellikle on iki ton sistemi içindeki özgün yaklaşımı, kontrpuan tekniklerinin kullanımı ve müzikal kurgulama becerisi, Krenek'i döneminin önde gelen yenilikçi bestecilerinden biri yapmaktadır. Bu bağlamda, onun eserlerinin geleceğe aktarılabilmesi ve bestecilik üslubunun daha iyi anlaşılabilmesi için kapsamlı çalışmaların sürdürülmesi büyük önem arz etmektedir. "Twelve Short Pieces for Piano Op. 83 No.3 Walking on a Stormy Day" gibi eserlerin derinlemesine incelenmesi, Krenek'in müzikal anlatsısını ve on iki ton sistemine yaptığı katkıları daha net bir şekilde anlamamıza olanak sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

- Bouwman, F. (2001). Editing Mahler 10: Unfinished business. *The Musical Times*, 142(1877), 43-51.
- Duffie, B. (2012). *Composer Ernst Krenek: A conversation with Bruce Duffie*. Yale University.
- Drexel, K. (2017). American jazz in Ernst Krenek's opera *Jonny spielt auf*. In *The Americanization/Westernization of Austria* (pp. 102-111). Routledge.
- Glasow, G. (1990). Ernst Krenek: A bio-bibliography. *Journal of the American Musicological Society*, 47(2), 377-379.
- Houser, J. (1977). The evolution of Ernst Krenek's twelve-tone technique. UR Research, The University of Rochester.
- Krenek, E. (1964). A composer's influences. *Perspectives of New Music*, 3(1), 36-41.
- Nielsen, N. (2013). Ernst Krenek's "Problem of Freedom" in *Jonny spielt auf*. *Twentieth-Century Music*, 10(1), 25-27. <https://doi.org/10.1017/S1478572212000400>
- Olgun, C. K. (2008). Nitel araştırmalarda içerik analizi tekniği. *Sosyoloji Notları*, (66). Ankara Üniversitesi.
- Ramos, A. (2018). Ernst Křenek's Second Piano Sonata: The embodiment of his stabilization period. *CU Scholar*, University of Colorado.
- Rickards, G. (1993). Krenek: *Jonny spielt auf*. *Cambridge Opera Journal*, New Series, No. 187, 55-57. Cambridge University Press.
- Spieth, D., Hall, D., Berkeley, K., & Kamath, L. (2022). *Music of the Romantic era*. Louis Pressbooks.
- Stewart, J. L. (1991). *Ernst Krenek: The man and his music*. University of California Press.
- Tregear, P. (2014). *Ernst Krenek at the piano: An introduction*. BR Klassik, Bayerischer Rundfunk.
- Tregear, P. (2013). *Ernst Krenek and the politics of musical style*. Scarecrow Press.
- Tykhyy, S. (1999). Hauptmerkmale der Tonsprache in Ernst Křeneks Opern der 20er Jahre am Beispiel der Oper *Der Diktator*. Publikationsserver, Leipzig Universitat.

EXTENDED ABSTRACT

The twelve-tone system, one of the most important modern discoveries in the history of music, was developed by Arnold Schonberg and brought into the present by his student Anton Webern. Schonberg challenged the traditional understanding of harmony and form by pushing the boundaries of tonality in music, thus revolutionising modern music. The twelve-tone system is a technique in which each tone in music is given equal emphasis, allowing for composition without a sense of axis. The beginning of this system is thought to be the increasing use of chromaticism towards the end of the late Romantic period and the move away from tonal music. Anton Webern was one of Schonberg's most important students who adopted and developed this revolutionary system. Webern is known for his intense structure, especially in his short works. He applied the twelve-tone system in his works with striking expression. The music of Schoenberg and Webern left an indelible mark on the history of music and created new expressive possibilities for composers after them. However, these two composers and the twelve-tone system in general have caused much controversy.

The great composers of the late Romantic period, such as Berlioz, Strauss and Wagner, are also known for their ability to take music beyond their own time. These composers pushed the boundaries of the Romantic period and greatly developed the means of musical expression. The exact composers and musical developments that marked the beginning of the modern era are still debated. In particular, the thin line between the end of the late Romantic period and the beginning of the modern period has led to the emergence of different views among music theorists and historians.

As a natural extension of these debates, music today is shaped by the question of whether it is modern or postmodern. While modern music refers to a period that rejects traditional understandings of tonality and form in favour of innovative techniques, postmodern music reflects an understanding that takes these innovative approaches a step further, sometimes reinterpreting elements of past periods in an eclectic way. Therefore, defining contemporary music in this context becomes difficult and requires a balance between different approaches.

In order to understand these different periods of music, it is necessary to look at which movements the composers adopted, which techniques they used and which composers influenced them. It is for this reason that Ernst Krenek has been chosen as the subject of this study. Krenek stands out as a composer who both bears the influences of the late Romantic period and adopts the twelve-tone system of the modern period. He blended the characteristics of both periods with his own musical understanding and developed a unique technique.

Ernst Krenek's musical career is quite interesting. In his early years, Krenek was best known for his operas. Over time, however, his music underwent a radical change and he began to compose works based on the twelve-tone system. The work by Krenek considered in this study is 'Twelve Short Pieces for Piano Op.83 No.3 Walking on a Stormy Day', composed in 1938 and written in the twelve-tone system. This work is an example that clearly reveals Krenek's musical transformation and the characteristics of the modern period.

In this study, a detailed analysis was made of this piece. This piece, which was selected using the random technique from 12 different small works op.83 written in the twelve-tone system, was analysed using the content analysis method. Firstly, the scale used in the piece was discovered and a matrix table was created based on this scale. The matrix table helped us to understand how the twelve voices used in the piece were organised and what kind of structure the composer created with these voices. As a result of the analysis, it was found that Krenek uses the twelve voices in groups of five and that these groups contain overlapping voices. It was also found that the composer used counterpoint and canon techniques.

This work shows Krenek's use of traditional forms as well as the twelve-tone system. Structural analysis of the work reveals that it was composed in the form of a three-part sonata allegro. This shows that Krenek used the innovative techniques of modern music while remaining faithful to classical forms.

In conclusion, Ernst Krenek is a composer who clearly reflects the transitional periods in music history and the evolution of musical techniques in his own works. Bridging the gap between late romanticism and modernism, he created radical innovations such as the twelve-tone system and integrated them into his own musical world. Krenek's piano works are important sources for understanding the musical transformations of the 20th century. In particular, 'Twelve Short Pieces for Piano Op.83 No.3 Walking on a Stormy Day' is one of the best examples of this transformation and the application of the twelve-tone system. Krenek contributed to the development of music by looking both to the past and to the future, and in this respect he has gained an important place in the history of music.